

Written by - முனவைவர் . மு.சுவல் வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த்துறாை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுராை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

தாயரூகா நின று தவத துநை நீ ராடூதல

நீ யுரதை தி வயைநைதி

இப் பரிபாடற பகூதியால , வயைகைக் கரயைில் மார் கழி நீ ராடி நோறக் கூம் நோன்பு சங்க நாளிலே கன்னிப் பணை களூக் கூப் பரூவழக் காயிரூந் தமதை துளெிவாகூம் . இந் நோன்பை ‘அம்பா ஆடல்’ என ற பெயரால் நல்லந் துவனார் கபூகூின றார் . தாயடூ ஆடப் ப்டூவதால் இப் பெயர் பறெ றது எனப் பரிமலேழக் கூறிப் பிடூவார் . ஐந் து மூதல் ஓனப் து வயது வரயூள் ள சிறூ கன்னியரே துநை நீ ராடி நோற ற் றக் கூரியர் எனப் பிங்கலந் தை வரயைறாை செய் கிறதூ . இவ் வாறாயினூம் சங்ககாலத் தூக் கூப் பிற்பட் ட காலத் துே கன்னியர் எல்லாராலூம் இந் நோன்பு ககைக் கொள் ளப் பறெ றது எனப் பதைத் திரூப் பாவை வழியே அறிகிறோம் .

இம் மபைப் பயன் கரூதிக் கன்னியரால் ஆதியில் நடத் தப் பறெ று வந் த மார் கழி நோன்பானது, மறூமகை கரூதி அடியார் களால் பாடப் பறெ றும் பரூமயைை அடநைத் தது . ஆனால் , இந் நோன்பின் பழஞ் செய் திகள் மறக் கப் பட் டும் கன்னிப் பணை களால் இது ககைக் கொண் டு நடத் தப் ப்டாமலூம் பூயின . இரூபாலராலூம் சமயசாரமாகக் கொள் ளப் பட் டுத் திரூப் பாவை ஓதப் ப்டூகிறதூ .

5. 000000000000 – 000000000000

திரூப் பாவை நூலில் மூப் பது பாசூரங் கள் உள்ளன . அவை, வணை டளயைால் அமநைத் த எட் டி நூற் றீ ர் ஓரூவிகறப் கக் கொச் சகக் கலிப் பா என னூம் யாப் பில் அடங் கூவன . பழயை பதிப் புகளில் ஓவ் வொரூ பாசூரத் திறக் கூம் ஓவ் வொரூ ராகம் கூறிப் பிடப் பட் டுள் ளது . மூப் பது பாட் டுகளயைும் ஆறூ பகூதிகளாகப் பிரித் தூப் பொரூளமதைி கொள் வது மரபூ .

மூதல் ஐந் து பாசூரங் களில் திரூமாலினப் பர, வியூக, விபவ, அந் தரயாமி, அர் ச்சுை என ற ஐந் து நிலகைக் கபூறப் ப்டூகூின றன . மார் கழி நோன்பின் நோக் கம் , நோற ற் றக் கூ உரியவர் , நோன்பின் வழிமூறகைக் , நோன்பின் பயன் ஆகியவை சூட் டப் ப்டூகூின றன .

6-10 வரூை உள்ள பாசூரங் களின் செய் திகள் , சற றுே பூதிய ஐந் து சிறூமிகளாை எழூப் புவது பூூல் உள்ளன .

அடூத் த ஐந் து பாசூரங் கள் வயதில் சற றுே பரூியவர் களயைும் அநூபவத் தில் மூன் னரூியவர் களயைும் எழூப் பும் மூறயைின .

நான்காம் பகூதியில் (16-20) பணை டிர் அனவைரூம் நந் தகூூபன் திரூமாளிககைக் கூச் சனெ றூ, வாயில் காப் பூூனவை வணை டி, மணிக் கதவம் திறக் கச் செய் து உள்ளே பூகூந் து, நந் தகூூபன் , யசூூதவை, நப் பின் னவை, கண்ணன் , பலத் தேவன் ஆகியவர் களாை எழூப் பூகூிறார் கள் .

ஐந் தாம் பகூதியில் (21-25) நப் பின் னயைூூ சரூேந் து அவர் கள் அனவைரூம் கண்ணனை எழூப் பூகூிறார் கள் ; எம் பரூமான் தூயிலழூந் து விடூகூிறான் . தூங் கள் வந் த காரியத் தை ஆராய் ந் தரூள் வணை டும் என, பகவானின் லீ லகைளபைப் பூூற றிப் பாடூகூிறார் கள் ; கண்ணன் வந் து சிங் காதநத் தில் அமரவூம் வணை டூகூின றனர் .

இறூதிப் பகூதியில் (26-30) நோன்பை மூபிப் பதறக் கூ வணை டிய சாதனங் களகைக் கபூறித் தங் கடக் கூ வணை டிய பரிசபைப் பற றியூம் விண்ணப் பிக் கிறார் கள் ; “உனக் கூ என றகைக் கூம்

Written by - முனவைவர் . மு.சுவல் வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த் துறாை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

கூற றவேல் சயெ யும் பறே றகை ககொடும்” என வணே டுகிறார் கள் . ‘பறாை தரூவான’ என மூதற் பாசூரத் தில் கபிறிய பணெ டிர் மூப் பதாம பாசூரத் தில் ‘அங் கப் பறாை ககொண்ட ஆறூ’ எனவூம் பாடூகின றனார் . பறாை எனப் பது உடப் பரூளாக பகவத் கவை கர் யத் தகைக் கூறிக் கிறதூ.

ஓவ் வரூ பாசூரத் தின் இறூதியூம் ‘ஏலரூர் எம் பாவாய’ என மூபிகிறதூ. (மூப் பதாம பாசூரம் மட டும் இனப் பூறூவர் எம் பாவாய’ என நிறகைகிறதூ). ‘ஏலரூர் எம் பாவாய’ எனப் பது, பாவை நரூனப் பூ நரூறப் பவர் அப் பாவயை வேளித் தூ மூன னிலபை ப் பதுத் திக் கபிறூவதூகூம் . எம் மூடயை பாவை பரூல் பவளே! இதனை ஏற றூக் ககொள் ; ஆராய் ந் தூபார்’ எனப் பரூள் கபிறூவர் . ஏல் , ஓர் என னூம் சகொற கள் அசசை சகொற கள் என பார் பரூயவாச சான பிள் ளை.

6. 0000000000

திரூப் பாவபைப் பாடல்களில் அமநைத் திரூக் கூம் சகொற சூவயை மூதலில் அனூபவிப் பரூம் .

6.1 00000000 2: ‘00000000 000000000000 000000000000 0000000000’ .

ஐயம் எனப் பது தகூந் தவர் கட் கூ மிகூதியாகக் ககொடூப் பது; பிச சை எனப் பது பிரம் மச சாரிகட் கூம் தூறவிகட் கூம் ககொடூப் பது. ஐயம் எனப் பது ‘மூகந் தூ இடூவதூ’; பிச சை எனப் பது ‘பிடித் தூ இடூவதூ’ என றூம் உரூை உண டூ. தம் மிடம் ககொடூ காதவர் ஆயினூம் கூறிப் பறிந் தூ ககொடூப் பது ஐயம் எனவூம் ககொடூப் பவர் க் கூத் தரூவதூ பிச சை எனவூம் கபிறூவர் . ‘ஐயம் இட டூ உன’ எனப் பது ஆத் திச சபி. ‘பிச சை பூகினூம் கற கை நன றே’ எனப் பது வறெ றிவறே கை. ஓரூவர் தகொடூச் சனெ றூ ககொடூப் பது ஐயம் . பரூள் தவேபை ப் பதுப் பவர் வந் தூ ககொடூப் பது பிச சை

6.2 00000000 3 :

ஐயம் பிச சை என னூம் சகொற களூக் கூ இப் படியூம் பரூள் கபிறூவர் .

‘வாங்கக் கூடம் நிறகைக் கூம் வள் ளல் பரூம் பசூக் கள்’

பசூக் கள் பால் சகொரிந் தூ ககொண்டயேரூக் கூம் . ஆயர் கள் கூடங் களை இட டூ, நிறைத் தபின் வாங்கி வாங்கி வகை கூம் படியாய் ப் பால் சூரக் கூம் பசூக் கள் . வாங்கூவரூக் கூக் கசைலிக் கூம் வள் ளல் தன மை உடயை பசூக் கள் , கமை மாறூ கரூதாமல் வழங்கூம் பசூக் கள் . ‘ஏற றூகலங் கள் எதிர் பரூங்கி மீ தளிப் ப மாற றாதே பால் சகொரியூம் வள் ளல் பரூம் பசூக் கள்’ எனப் பின் னரூம் கபிறப் ப் பது . (பாசூரம் 21)

6.3 00000000 5: ‘0000 0000000000 00000000 00000000’

யமுனயாற்றின நீ ர் ‘தய பரூநீ ர்’ எனப் பறறப் படுகிறது. ‘தய மை’ எனப் பது நீ ரின் தன் மயையும்தளிவயும்துட டுவது. கிருஷ் ணனும்துணை களும் மாறி மாறிக் கொப் பளிக் கயாலவே வந்த தய மயாகவும் அமயும்து என பார் உரகாரர். ‘பரூநீ ர்’ ஆவது பத் துக் கடல் போல் பரந்துபட்ட வள எம் உடயைது.

6.4 00000000 : 9‘0000000 0000’

உறங்குவதற்குத் தகுந்த படுக்கை. ‘மெத்தென்ற பஞ்ச சயனம்’ எனப் பத்தொன்பதாம் பாடலிலும் படுக்கையின் தன்மை கறப்படும். படுக்கையானது ஐந்து விதமான தன்மைகள் உடயைதாய் இருத்தல் வேண்டும். அவையாவன, அழகு, தன்மை, மனம்மை, வணம்மை, நறுமணம் என்பன. இலவம்பஞ்சு, சமெப்பஞ்சு, வணெப்பஞ்சு, மயில்தயி, அன்னத்தயி ஆகியவற்றால் அமைந்த படுக்கை எனவும் கறுவர். எந்தப் படுக்கையாயினும் அதில் உறங்கி எழுந்துவிட்டால் அதைவிட்டு நீங்கிச் சன்றோவிடுதல் இயல்பு. ஆனால் ஆயர் சிறுமியர் உறங்கும் படுக்கை ‘துயில் அணை’. அதாவது ஓராமுறை படுத்தவடன உறக்கத் தைத் தருவதோடு, உறங்கி எழுந்து உடனே மறுபடியும் படுத்தாலும் துயிலதைத் தருகின்ற படுக்கை என்பர்.

6.5 00000000 26 : ‘00000 00000 000000000000 000000 0000000000’

திராமாலின் கையில் உள்ள சங்கு, பால் போன்ற (மாசற்ற) வணம்மை நிறம் உடயைது. அது பாஞ்ச சன்னியம் எனப்படும். ஆயிரம் சிப்பிகள் சமீழ்நடுவில் இருக்கும் தன்மையது இடம்புரிச் சங்கு; இடம்புரி ஆயிரம் தன்னைச் சமீழ்நடுவில் இருக்கும் தன்மையது வலம்புரி; வலம்புரி ஆயிரம் சமீழ்நடுவில் இருக்கும் தன்மையது சலஞ்சலம்; சலஞ்சலம் ஆயிரம் சமீழ்நடுவில் இருக்கும் தன்மையது பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கு. நாலாம் திருப்பாசுரத்தில் ‘வலம்புரிபோல் நின்றதிரந்து’ எனச் சொல்லப்பட்டது. இங்குப் பாஞ்ச சன்னியம் எனப்படும். எது சரி? எம்பரூமான வலம்புரிச் சங்குத் தை எப்பொழுதும் தனது இடது திரைக்கையில் தாங்கியிருப்பான். ஆனால், வறெறியைக் கொண்டாடும் பொழுது – பகைவரைப் போரில் அஞ்சியோடும் படி செய்யும் பொழுது, பாஞ்ச சன்னியத் தைத் தனது வலத்திரைக்கரத்தில் வாங்கி முழக்குவான் என்க.

6.6 00000000 30 : ‘00000000 000000 00000’

சங்குத் தமிழ் மாலை திரள் திரளாக அநுபவிக்க வேண்டிய தமிழ் மாலை என்று பொருள் செய்யும் மரபு உண்டு. ‘தீந் தமிழ்’, சந் தமிழ், முத் தமிழ் என்று கறுவது போலச் ‘சங்குத் தமிழ்’ என்ற தொடர்ச் சொல் பண்டதைத் தமிழ்ச் சங்குகளகை

Written by - முனவைவர் . மு.செல்வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த்துறை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

கூறிக் கிறது. 'சங்கத் தமிழ் மபின்றும தா' என பார ஓளவையார் . தமிழிலக் கிய வரலாறு றில கடவுள் மாட்டு மாணிடப் பண்டிர் நயந்த துறகைக் கூ ஓரயேொரு எடுத்துக் காட்டுத்தான் உண்டு. அஃது ஆண்டாள் காதலாம் . திருப்பாவையை நல்லுருத்திரன் பாடிய மூல்கைக் கலியோடும் சிலப்பதிகாரத்தின் ஆய்ச்சியர் கூரவையோடும் ஒப்பீ டு சயெ்தால் திருப்பாவை சங்கத் தமிழ் மகைக் கொண்டது தெளிவாகும்' என கிறார் டாக்டர் வ.சுப.மா.

7. 000000000000

திருப்பாவையின் பொருட்சுவையை இனிச் சிந்திக்கலாம் .

7.1 0000000000 3 : '000000000000 000000000000 00000000 0000 000000000000'

உலகத்தார்க்கு 'நோன்பு' என்ற ஒரு காரணத்தகைக் கஃறிவிட்டுப் பண்டிர் நீ ராட்டத்தில் இறங்கினால் பலநன் மகைகள் உலகத்துக்கூ ஏற்படும் என்பது இத்தொடரின் பொருள் .

மாதம் மும்முறை மழைபொழிய வணேட்டும் என்று ஆன்றோர் கஃறுவர் ; ஆண்டவனை வணேட்டுவர் . ஏன் ?

வதேம் ஓதிய வதேயர்க்கு ஓர் மழை
நீ திமன்னர் நறியினுக்கூ ஓர் மழை
மாதர் கற்புடமை மங்கையர்க்கு ஓர் மழை
மாதம் மபின்று மழைஎனப் பெய்யு மடே.
- விவகேசிந் தாமணி

சநெதீ மூதல்வர் அறம் நினநைந்து வாழ்தலும்
வடுஞ்சின வநேதன் முறை நறியில் சரேதலும்
பண்பால் கொழுநன் வழிச் சலெவும் இம் மபின்றும
திங்கள் மும் மாரிக்கு வித்து
- திரிகடகம்

இங்ஙனம் வதேயர்க்காகவும் வநேதர்க்காகவும் மாதர்களுக்காகவும் மபின்று மழை பெய்யும் என்கின்றனரடே, அது எப்படிப் பெய்யும் ? மாதத் தொடக்கத்தின் மபின்று நாட்களிலா? திங்களின் இறுதி மபின்று நாட்களிலா? இடமபின்று நாட்களிலா? நபில் விரிவுரையாளராகிய பெரியவாச்சான் பிள்ளை அழகூபடச் சொல்வதாவது; பத்து நாட்களுக்கூ ஒரு முறை என ஆண்டு முழுவதும் மழை. வறட்சியையும் தவிர்த்து, வள்ளக் கட்டும் இல்லாமல் அளவோடு பொழியும் மழை! ஊறணெண்ணெய் விட்டாறப் போல் மழை பொழியும் . அதாவது கழந்தகைக் கூத் தலையில் ஊற ஊற எண்ணெய் தயேப்பது போல அளவாக விட்டு விட்டு, ஒன்பதுநாள் வயிலும் ஒரு நாள் மழையும் எனப் பொழியும் ! (தீங்கினறி மாரி – அளவோடு பொழியும் மழை)

7.2 00000000 00000000000000 : 00000000 27

கப்டாரை வலெல்லும் சீ ர்க் கோவிந்தா உன்தன்னபை
பாடிப் பறகைகொண்டு யாம் பறொ சம்மானம்
நாடும் புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சப்டகமதே தோள் வளையே தோடே சுவெிப்பிவே
பாடகமதே என்றனயை பல்கலனும் யாம் அணிவோம்
ஆடகை உடும் போம் , அதன் பின்னே பாற்சோற்
மப்ட நயெப்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கப்டியிருந்து குளிர்ந்தலேலோர் எம்பாவாய்

தன் அடியிற் பணியாதவரை வறெறி கொள்ளும் குணங்களை உடயை கோவிந்தனே!
உன்னபைபாடி, உன்னிடம் நாங்கள் வணேட்டும் பறேறினபைப் பறெற்று, மலேயும் நாங்கள்
பறெக்கப்டிய பரிசில் உண்டும். அப்பரிசில் நாட்டார் புகழும்படி இருத்தல் வணேட்டும்.
அவகை சப்டகம் (முன்கையில் அணியும் ஆபரணம்) தோள்வளை, தோடும் (காதணி),
சுவெிப்பி (காதில் சப்டகம் பி. இது பொன்னாற் செய்ப்பட்டும் இருக்கலாம் என்பர்).
அந்த அணிகலன்கள் எல்லாமும் வறேபலவும் உன்னாலும் நப்பின்னயாலும்
அணிவிக் கப்ட நாங்கள் அணிவோம் ; உங்களால் அணிவிக் கப்ட்ட ஆடகைகளை
உடும் திக் கொள்வோம் . அதன் பின்பு, பாலாலே சமதைத் த சோற்றில் அது கண்ணுக் குத்
தனோன்றாமல் மறயையும் படியாக அதன்மீ த செய்து பெய்து அது தங்கி தங்க
இடமில்லாமல் , முழங்கைமலே வழிந்து வரும் படியாகக் கப்டியிருந்து குளிர் வணேட்டும்.

நனோன்பு தொடக்கிய காலத்தில் , நயெ உண்ணோம் ; பால் உண்ணோம் ; நாட்காலநீ ராடி
மயைட்டும் எழுதோம் ; மலரிட்டும் நாம் முடியோம் (பாசுரம் 2) என்றார்கள் . அது நன்கு
நிறைவறையுதகைக் கொண்டாட இப்பாசுரத்தில் அணிகலன் , ஆடகை, உணவம் முதலியவற்றை
வணேட்டுகிறார்கள் .

7.3 0000000000 00000000000000 0000 00000000 : 00000000 28

குறவைவொன்றும் இல்லாத கோந்தா! உன்தன்னோடும்
உறவலே நமக்கு இங்கு ஒழக்க ஒழியாது!
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னசை
சிறுபறே அழதைத்தனவும் சீ றி அருளாதே

திருமாலுக்கு உரிய, திருநாமங்கள் பன்னிரண்டு. அவகை, இருடீ சசேன,; கசேவன் ,
கோவிந்தன் , தாமதோதரன் , திரிவிக் கிரமன் , நாராயணன் , பதமநாபன் , மதுசப்டதனன் , மாதவன் ,
வாமனன் , விஷ்ணு, ஸரீ தரன் என்பன். எண்ணற்ற வறே திருநாமங்களும்
பறொமாளுக்கும் உண்டும். திருப்பாவையில் மதுற பாசுரம் முதலாக இருபத்தாறாம் முடிய
உள்ளவற்றில் பறொமான் திருநாமங்களாய்க் கப்டப்படும்வன் நாராயணன் (1), திர்ப்பவிக் கிரமன்
(3), கிருஷ்ணன் (4), பதமநாபன் (4), தாமதோதரன் (5), ஹரி(6), கசேவன் (7), மாதவன் (9)
என்பன். இருபத்தழோம் பாசுரத்தில் 'கோவிந்தன்' என்னும் திருநாமம்
சொல்லப்படுகிறது. இருபத்தடெட்டாம் பாசுரத்தில் பாவபைபண்கள் பறொமானபை
பார்த்துக் ; கப்டும் போதும்”, பறொமானே! உனக்கு மிகவும் விரும்பமான பெயர் கோவிந்தன்
என்பதனை அறிவோம் ஏன்? பசுக்களை வளர்ப்பவன் என்பது அன்றோ இதன்பறொள்!

எனவகை, வறேபயெர்களகை இட்டும் இதுவரை அழதைத்தகைக் கருதி எங்கள்மீ து சினம்

Written by - முனவைவர் . மு.சுவல் வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த் துறாை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

கொள ளாதே என கின றனர . 'சிறுபரே' என பது மூதற பாசுரத் தில் சுவல் விய நாராயணன் என பதகைக் குறிப் பதாக உரகை கபிறுவர் பரிரியரோர் . இதுவதே உயர் ந்த திருநாமம் ; பரெுமாள் உகந் த திருநாமம் . அதனாலயே திரெ ளபதி, 'கோவிந் தா' என விளிந் து மூறையிட டாள் .

ஆறாகி இருதடங் கள் அஞ்சன வமெம்புனல் சரோர அளகம் சரோர வறோன துகில் தகந் த கசைரோ மயெச்சரோர வறோர சுவல் லும் கபிறாமல் கோவிந் தா கோவிந் தா என்று அறந் திக் குளிரந் து நாவில் ஊறாத அமிழ் து ஊற உடல் புளகித் து உள் ளமலொம் உருகினாளே .
- வில் லிபாரதம் 2:2:247

ஆபத் தில் அவளுக் குப் புடவைசை சூரந் தது' கோவிந் த நாமத் தால் அல் லவா? அப்படி அவளகை காப் பாறந் திய பதோதிலும் , கோவிந் தா என அவள் அழகைத் ததறக் கு, எவ் வளவூ அரூள் பாலிக் க வணெ டுமதோ அவ் வளவூ சயெய்வில் லை. அவளுக் கு நான் கடன் பட் டுள் ளனெ . வட் டியுடன் பரெுகிய கடன் வளரந் ததுபதோல் என நடுஞ் சவைட் டு அகலவில் லை' என்று கிருஷ் ணன் ஆதங் கப் பட் டான் என்றால் கோவிந் த நாமத் தின் பரெுமயை என னென்பது!

8. 0000000000000000 000 00000000 00000000

8.1 000000000000 : 00000000 4

ஆழி மழகைக் கண்ணா ஒன் று நீ ககைரவலே
ஆழியுள் புகக் கு மூகந் து கொடூ ஆரத் து ஏறி
ஊழிமூதல் வன் உருவம் பதோல் மயெக் குறுத் துப்
பாழியந் ததோளுடபைப் பறப் பநாபன் கயையில்
ஆழிபதோல் மின் னி வலம் புரிபதோல் நின் றதிரந் து
தாழாதே சாரங் கம் உதகைத் த சரமழபைதோல்
வாழ உலகினில் பயெ திடாய் நாங் களும்
மாரக் கழி நீ ராட மகிழ் ந் தலோர் எம் பாவாய்

'மழகைக் கண்ணா' என மழகைக் கடவூளகை விளித் துக் கபிறுவதாய் இப் பாசுரம் அமநைத் துள் ளது.

....ஒன் று நீ ககை ரவலே

மழகைக் கடவூளகை! நீ உனது கொடகைத் தன் மயையில் எதயையும் மறகைத் து வகைத் துக் கொள் ளக் கபிடாது என்று ததொடங் குகின றனர . ககை-கொடகை நாட் டார் சிறுமகை நதோக் காமல் உனது பரெுமகைக் குத் தக் கபடி பதொழிக என பது கரூத் து.

00000000 0000000000000000 00000

கடலின் உள்ளகை இறங் கி, நீ ரகை மூகந் துகொண்டூ வரவணெ டும் அங் கு மணல்தான் மீ தம் உள்ளது என்று சுவல் லும் அளவுக் கு, நீ ரகையெல் லாம் கொண்டூ வரவணெ டும் .

00000000 0000

மின்னி, மூழங் கி, வில் லிட் டுக் கொண்டூ பரிரிய ஆரப் பாட் டத் ததோடூ வரவணெ டும் .

